

**JULI
2011**



**VAN DEN AKKER
ACCOUNTANTS B.V.**



ARBEIDSRECHT

Ontslagtoestemming

Een werkgever verzocht UWV-werkbedrijf om in het kader van een reorganisatie de arbeidsovereenkomst met een aantal werknemers van een bepaalde vestiging op te mogen zeggen wegens bedrijfseconomische omstandigheden. De gevraagde toestemming werd verleend onder de voorwaarde dat de werkgever, indien hij binnen een half jaar na bekendmaking van deze toestemming een werknemer in dienst wilde nemen in de betreffende functie, de ontslagen werknemers als eerste de gelegenheid zou bieden om terug te keren in hun oude functie. Deze wederindiensttredingsvoorwaarde geldt slechts voor de betrokken vestiging van de werkgever en niet voor andere zelfstandige vestigingen.

De werknemer die in een procedure een beroep deed op deze voorwaarde meende dat de vraag of het ging om aparte bedrijfsvestigingen alleen van belang was voor de toepassing van het afspiegelingsbeginsel bij de aanvraag van een ontslagvergunning. Volgens de kantonrechter is het in strijd met de strekking van de voorwaarde om die toe te passen op alle vestigingen van een werkgever. Op de bedrijfsvestiging waar de werknemer had gewerkt was na zijn ontslag geen werknemer in dezelfde functie aangenomen. De kantonrechter wees de vordering van de werknemer om weer aan het werk te mogen gaan af.

Vakantierechten

De Eerste Kamer heeft onlangs een wetsvoorstel aangenomen dat de beperking in de opbouw van vakantierechten tijdens ziekte opheft en tegelijk een vervalt termijn voor vakantiedagen invoert. Het voorstel heeft betrekking op het aantal vakantiedagen waarop een werknemer wettelijk gezien minimaal recht heeft. Vakantierechten die een werknemer heeft boven het wettelijk minimum, de zogenaamde bovenwettelijke vakantiedagen, vallen niet onder de werking van het wetsvoorstel. Volgens



de huidige wetgeving bouwen langdurig zieke werknemers alleen over de laatste zes maanden van hun ziekte vakantierechten op. Dat is niet in overeenstemming met de Europese regelgeving, zo blijkt uit een arrest van het Hof van Justitie EU. Door het opheffen van de beperking in de opbouw van vakantiedagen zullen langdurig zieke werknemers over een periode van 2 jaar maximaal 30 vakantiedagen meer opbouwen dan nu het geval is. Er wordt een vervalt termijn voor de minimum vakantiedagen ingevoerd om werknemers te stimuleren regelmatig vakantiedagen op te nemen. De vervalt termijn geldt zowel voor gezonde als voor zieke werknemers. Er geldt een uitzondering voor werknemers die niet in staat zijn om minimum vakantiedagen op te nemen.

Als een werknemer niet alle minimum vakantiedagen in het opbouwjaar heeft opgenomen, komen deze een half jaar na afloop van het opbouwjaar te vervallen, tenzij de werknemer tot aan dat tijdstip niet in staat was deze dagen op te nemen. Een zieke werknemer wordt in staat geacht om minimum vakantiedagen op te nemen als het re-integratie traject is gestart.

In het belang van de werknemer worden de vakantiedagen die als eerste zullen

vervallen of verjaren als eerste afgeboekt bij opname van vakantie. De wetswijziging gaat op 1 januari 2012 in.

Ri&e-regels kleine bedrijven

De Arboret schrijft voor dat werkgevers periodiek een risico-inventarisatie en -evaluatie (ri&e) moeten opstellen. In de ri&e legt de werkgever vast welke risico's het werk oplevert voor zijn werknemers. In een plan van aanpak, dat deel uitmaakt van de ri&e, beschrijft de werkgever welke maatregelen hij neemt om deze risico's te minimaliseren. De eisen die aan een ri&e gesteld worden zijn afhankelijk van de omvang van het personeelsbestand. Met ingang van 1 april 2011 is het voor werkgevers met maximaal 25 werknemers niet meer verplicht om hun ri&e door een deskundige te laten toetsen als zij gebruik maken van een door de branche opgesteld ri&e-instrument. Via www.rie.nl zijn dergelijke instrumenten beschikbaar.

Vanaf 1 april moet de werkgever zijn werknemers de mogelijkheid bieden om de ri&e van het bedrijf in te zien.

Concurrentiebeding

Een concurrentiebeding verbiedt de werknemer om tijdens of na zijn arbeidsovereenkomst met een werkgever concurrerende activiteiten te ontplooiën. Dat kan zijn voor eigen rekening van de werknemer, maar ook in dienst van een andere werkgever. Is een concurrentiebeding overeengekomen, dan kan dat zijn gelding verliezen bij een ingrijpende functiewijziging van de werknemer die niet te voorzien was bij het aangaan van het concurrentiebeding. Voorwaarde is dat het concurrentiebeding door de functiewijziging zwaarder is gaan drukken op de werknemer. Er moet dan een nieuw concurrentiebeding worden overeengekomen om de werknemer opnieuw de gelegenheid te geven om de gevolgen van het voor hem bezwarende beding te overwegen. De Hoge Raad heeft in een arrest uit 2007 deze eis enigszins genuanceerd door te oordelen



belastingrecht is veelal gekoppeld aan het vaststellen van een belastingaanslag. Ook voor het vaststellen van belastingaanslagen gelden termijnen. Anders dan voor boeten moet op overschrijding van de termijn voor het opleggen van een belastingaanslag wel een beroep worden gedaan. Dat betekent dat het mogelijk is dat een belanghebbende rechtsgeldig afstand doet van het recht op een beroep op termijnoverschrijding bij het vaststellen van een aanslag. Wanneer een belanghebbende afstand doet van dit recht, heeft de inspecteur wel de bevoegdheid om na het verstrijken van de termijn een aanslag op te leggen, maar niet om ook nog een boete op te leggen.

dat het zwaarder gaan drukken van een concurrentiebeding er niet in alle gevallen toe leidt dat het beding opnieuw schriftelijk moet worden overeengekomen.

De kantonrechter schorste in kort geding de werking van een concurrentiebeding dat was overeengekomen bij indienstreding van een werknemer in de functie van assistent verkoper. Gedurende zijn dienstverband wijzigde de functie van de werknemer uiteindelijk in die van filiaalmanager. Volgens de kantonrechter was dat een ingrijpende functiewijziging waardoor het concurrentiebeding zwaarder is gaan drukken. Er was geen sprake van een voorzienbare ontwikkeling die paste in een normaal carrièrepatroon. Naar het oordeel van de kantonrechter was het voor de werknemer veel moeilijker om elders een vergelijkbare leidinggevende



functie te vinden dan het zou zijn om elders de functie van assistent verkoper te bemachtigen. Die laatste functie zou hij ook nog buiten de branche kunnen uitoefenen. Voor zijn huidige functie was dat nog maar de vraag. In dit geval voerde de werkgever geen concrete omstandigheden aan die ertoe zouden moeten leiden dat het concurrentiebeding zijn geldigheid niet volledig zou hebben verloren.

FORMEEL RECHT

Termijn strafoplegging

Voor strafbare feiten die onder het Nederlandse strafrecht vallen, geldt dat het recht om strafvordering in te stellen vervalft door verloop van in de wet opgenomen termijnen. De rechter moet ambtshalve beoordelen of aan deze termijnen is voldaan, ook als een verdachte geen beroep doet op het verstreken zijn van de termijn waarbinnen strafvordering moet zijn ingesteld.

Voor bestuurlijke boeten, zoals de boeten die in het belastingrecht kunnen worden opgelegd, geldt ook dat de rechter ambtshalve moet onderzoeken of de wettelijke termijn is verstreken na afloop waarvan de bevoegdheid tot het opleggen van een boete vervalft.

Het opleggen van een boete in het

Arbeidsrecht

Ontslagtoestemming	2
Vakantierechten	2
Ri&e-regels kleine bedrijven	2
Concurrentiebeding	2

Formeel recht

Termijn strafoplegging	3
------------------------	---

Inkomstenbelasting

Eigen woning	4
Wetsvoorstel verhoging AOW-leeftijd	4
Conserverende aanslag	4
Onzakelijkheid lening	5

Algemeen

Kinderopvangtoeslag	5
Fiscale Agenda	5

Ondernemingswinst

Tweede woning	5
Garantstelling	6
Kleinschaligheidsaftrek	6
Kosten raceactiviteiten	6

Subsidies

Biogas	7
--------	---

Invordering

Aansprakelijkstelling	7
-----------------------	---



INKOMSTENBELASTING

Eigen woning

Een eigen woning valt als vermogensbestanddeel niet in box 3 maar in box 1. De rente die wordt betaald over schulden die zijn aangegaan voor de aankoop, het onderhoud of de verbetering van een eigen woning is aftrekbaar. Een eigen woning is volgens de omschrijving in de Wet IB 2001 het gebouw of gedeelte daarvan dat aan de eigenaar anders dan tijdelijk als hoofdverblijf ter beschikking staat. Met de toevoeging anders dan tijdelijk in deze omschrijving wordt aangegeven dat de woning bedoeld moet zijn voor duurzaam eigen gebruik. Het gebruik van de term hoofdverblijf moet aangeven dat een belastingplichtige slechts één woning als eigen woning kan aanmerken. Een woning in eigendom die geen hoofdverblijf van de belastingplichtige is, valt in box 3.

Iemand die met zijn gezin in een huurwoning woonde, kocht een woning. Na de aankoop werd de woning verbouwd. De eigenaar zelf stond na de aankoop enige tijd ingeschreven op het adres van de koopwoning. Daarvoor en daarna stond hij ingeschreven op het adres van de huurwoning, die al die tijd was aangehouden. Het gezin van de eigenaar bleef al die tijd ingeschreven staan op het adres van de huurwoning en heeft nooit op het adres van de koopwoning ingeschreven gestaan. De koopwoning werd vervolgens verhuurd aan derden. De koopwoning is naar het oordeel van de rechtbank geen eigen woning, omdat deze nooit het



hoofdverblijf is geweest van de belastingplichtige.

Wetsvoorstel verhoging AOW-leeftijd

Het wetsvoorstel dat de verhoging van de AOW-leeftijd van 65 naar 66 jaar per 1 januari 2020 regelt is ingediend bij de Tweede Kamer. Het door het vorige kabinet ingediende wetsvoorstel ter verhoging van de AOW-leeftijd is ingetrokken. De huidige systematiek van opbouw van de aanspraak op een AOW-pensioen is dat inwoners van Nederland in een periode van 50 jaar tussen hun 15e en 65e het recht op een volledig pensioen opbouwen. Voor ieder gemist opbouwjaar vindt een korting plaats van 2%. Deze systematiek geldt ook na de verhoging van de AOW-leeftijd, omdat de aanvangsleeftijd opschuift van 15 naar 16 jaar. Dat betekent dat iedereen die is geboren na 1 januari 1995 en tevens ouder is dan 15 jaar op het moment van ingang van de wet een deel van zijn opbouw verliest. Voor wie gedurende de opbouwperiode in Nederland blijft wonen heeft dat uiteindelijk geen effect op de hoogte van de uitkering, maar wie voor zijn 66e uit Nederland vertrekt of is vertrokken wordt door het wetsvoorstel geconfronteerd met een extra korting op zijn AOW-uitkering omdat hij een extra opbouwjaar mist. Wie na zijn 15e in Nederland is komen wonen en extra opbouwjaren heeft ingekocht wordt niet gecompenseerd voor het verlies van de opbouw over zijn 16e levensjaar.

Het wetsvoorstel regelt naast de verhoging van de AOW-leeftijd ook de verhoging van de pensioenrichtleeftijd en een verlaging van de opbouwpercentages voor pensioenen, van het dotatiepercentage voor de oudedagsreserve voor ondernemers en van het premiepercentage voor de aftrek van lijfrentepremies.

De wijziging in de fiscale behandeling van de pensioenopbouw gaat niet per 1 januari 2020 in, maar al in 2013. Per 1 januari 2013 bedraagt de maximale opbouw per dienstjaar 1,75% voor eindloonregelingen en 2% voor



middelloonregelingen. Dat betekent dat er net als in het verleden weer 40 dienstjaren nodig zijn om het maximale pensioen van 70% van het laatstverdiende loon te bereiken. Voor 2013 opgebouwde pensioenrechten blijven in stand en hoeven niet te worden aangepast aan de nieuwe, lage opbouwpercentages.

Voor lijfrenten zakt de maximaal aftrekbare premie van 17% naar 14,5% van de grondslag. Dat betekent dat tekorten in de opbouw van pensioen via de werkgever door de aanpassing van de regelgeving niet gecompenseerd kunnen worden door lijfrenteverzekeringen. Ook zelfstandigen worden op deze manier geconfronteerd met de aanpassingen in de pensioenopbouw.

Parallel daaraan zakt de maximale jaarlijkse toevoeging aan de oudedagsreserve voor ondernemers van 12% naar 10% van de winst.

Het bestaande overgangsrecht voor VUT- en prepensioenregelingen voor mensen, die op 31 december 2004 55 jaar of ouder waren, blijft bestaan. Voor deze groep hoeft geen rekening te worden gehouden met de beperkingen in de opbouw van pensioenen per 2013. Het kabinet vindt dat van deze mensen, die veelal met (vervroegd) pensioen zijn, niet verwacht kan worden dat zij een beperking van het pensioen opvangen door meer of langer te gaan werken.

Conserverende aanslag

Ter voorkoming van uit fiscaal oogpunt ongewenste handelingen als onbelaste of laagbelaste afkoop na emigratie door een Nederlandse pensioengerechtigde,

legt Nederland bij emigratie een conserverende aanslag inkomstenbelasting op over de waarde van de pensioenrechten. Deze aanslag dient ter behoud van de fiscale claim. De vraag of een dergelijke aanslag is toegestaan werd door iemand die naar België emigreerde in hoger beroep voorgelegd aan Hof Den Haag. Onder verwijzing naar een arrest van de Hoge Raad oordeelde het hof dat het opleggen van een conserverende aanslag in strijd is met de goede trouw bij het uitleggen van verdragen. Het hof vernietigde de conserverende aanslag en de beschikking revisierente. In cassatie oordeelde de Hoge Raad anders. Volgens de Hoge Raad verhindert de goede trouw bij de uitlegging en toepassing van het verdrag niet dat Nederland wegens de emigratie naar België aan een belastingplichtige een conserverende aanslag oplegt voor zijn pensioenaanspraken. Nederland zal in een aantal gevallen als bronstaat bevoegd zijn om belasting te heffen over het pensioen. Verder hoeft een conserverende aanslag in beginsel niet te worden betaald, omdat de ontvanger uitstel van betaling moet verlenen zonder dat hij bezwarende voorwaarden mag stellen. Wanneer er binnen een termijn van tien jaren geen zogenoemde besmette handeling ten aanzien van het pensioen heeft plaatsgevonden moet de ontvanger de aanslag kwijtschelden. Het is wel in strijd met de goede trouw als de ontvanger een conserverende aanslag invordert omdat er na emigratie een besmette handeling heeft plaatsgevonden waarbij de heffingsbevoegdheid is toegewezen aan het woonland.

Volgens de Hoge Raad heeft Hof Den Haag de opgelegde conserverende aanslag ten onrechte wegens strijd met het verdrag met België vernietigd. Dat geldt ook voor de beschikking inzake de revisierente, die de conserverende aanslag volgt.

Onzakelijkheid lening

Transacties tussen een BV en haar aandeelhouders moeten zakelijk zijn. Wanneer het gaat om een onderlinge

geldlening, dan moeten de hoogte van de lening, de rente, de aflossingsverplichtingen en de zekerheden voor de betaling van rente en aflossing op zakelijke basis bepaald worden. In de praktijk blijkt dit niet altijd het geval te zijn. Zo verstrekke een aandeelhouder grote bedragen aan zijn BV's die een bescheiden eigen vermogen hadden zonder zekerheden te vragen. Er vonden nooit aflossingen en rentebetalingen plaats. Gedurende de looptijd werd een vordering in rekening-courant omgezet in een achtergestelde lening. De vorderingen werden jaarlijks afgewaardeerd, maar dat weerhield de aandeelhouder er niet van om nieuwe leningen te verstrekken. Hof Arnhem vond dat de aandeelhouder daarmee een onverantwoord debiteurenrisico op zich had genomen door deze leningen te verstrekken. Volgens het hof ging het om onzakelijke leningen. Binnen het winstregime komt de afboeking van een onzakelijke lening niet ten laste van de winst. Het winstregime is ook van toepassing voor de bepaling van het resultaat uit de terbeschikkingstellingsregeling. Voor onzakelijke leningen die een aandeelhouder aan zijn BV verstrekt betekent dit dat de afwaardering van de leningen niet ten laste van het inkomen in box 1 kan worden gebracht.

ALGEMEEN

Kinderopvangtoeslag

De minister van Sociale Zaken en de staatssecretaris van Financiën willen dat de kinderopvangtoeslag met ingang van volgend jaar wordt gekoppeld aan het aantal gewerkte uren van de minst werkende ouder. De plannen komen erop neer dat bij dagopvang voor 0 tot 4 jarigen de ouders recht krijgen op kinderopvangtoeslag voor maximaal 140% van het aantal gewerkte uren. Voor de buitenschoolse opvang van 4 tot 12 jarigen hebben ouders volgens deze plannen recht op kinderopvangtoeslag voor maximaal 70% van hun gewerkte uren.

Daarnaast is aangekondigd dat de

controle op naleving van de regels strenger wordt. De boete bij fraude kan oplopen tot 100% van het fraudebedrag.

Fiscale Agenda

De staatssecretaris van Financiën heeft de toekomstvisie van het kabinet op een eenvoudiger en fraudebestendig belastingstelsel naar de Tweede Kamer gestuurd. Anders dan voorheen wil het kabinet de fiscaliteit niet langer gebruiken om allerlei andere doelen te bereiken. Het kabinet wil in overleg met de Tweede Kamer de mogelijkheden om de belasting op arbeid te verlagen en de belasting op consumptie te verhogen onderzoeken. Dat zou vormgegeven kunnen worden door lagere tarieven in de inkomstenbelasting en de afschaffing van het verlaagde btw-tarief. Het verlaagde btw-tarief is van toepassing op eerste levensbehoeften, op arbeidsintensieve diensten en op boeken en tijdschriften. Met een verhoging van de btw-opbrengst kunnen andere belastingen worden afgeschaft.

Het kabinet wil de renteaftrek door de overnameholding en de verliesimport bij vaste inrichtingen afschaffen in de vennootschapsbelasting. De opbrengst daarvan wordt omgezet in een verlaging van het Vpb-tarief naar 24%.

Het kabinet wil dat met name groeiende ondernemers profiteren van de ondernemersfaciliteiten in de inkomstenbelasting. Dat zou kunnen door een winstbox met één of twee tarieven. Het kabinet wil de winstbox verder uitwerken. De huidige zelfstandigenaftrek wordt omgezet in een vaste basisaftrek van € 7.200. De winstafhankelijke vrijstelling blijft bestaan.

ONDERNEMINGSWINST

Tweede woning

Ondernemers hebben in de regel de keuze of zij zaken die zij voor hun onderneming gebruiken al dan niet tot hun ondernemingsvermogen rekenen. Bij die keuze is de redelijkheid uiteindelijk bepalend. Zo zijn er bepaalde



zaken die verplicht ondernemingsvermogen vormen en zaken die verplicht privévermogen zijn. In een arrest uit 1993 heeft de Hoge Raad gezegd dat een woonhuis tot het ondernemingsvermogen kan worden gerekend wanneer de bewoning van het huis dienstbaar is aan de bedrijfsuitoefening.

In een voorkomend geval was de rechtbank van oordeel dat een medisch specialist een door hem gekocht appartement terecht als ondernemingsvermogen had aangemerkt. De specialist had het appartement gekocht omdat het in de buurt lag van de twee ziekenhuizen waar hij zijn praktijk uitoefende. De korte reisafstand was een vereiste voor het draaien van diensten. Het hoofdverblijf van de specialist lag op een te grote afstand van de beide ziekenhuizen om van daaruit diensten te kunnen doen. Onder deze omstandigheden was het appartement dienstbaar aan de onderneming. De specialist wilde in het jaar van de beëindiging van zijn onderneming met een beroep op de foutenleer zijn keuze herstellen. Wanneer een ondernemer een vermogensbestanddeel, dat verplicht privévermogen vormt, ten onrechte als ondernemingsvermogen aanmerkt en op de balans van zijn onderneming opneemt, is dat een etiketteringsfout die met behulp van de foutenleer hersteld kan worden. Volgens de rechtbank was er in dit geval geen sprake van een etiketteringsfout en was de specialist destijds binnen de grenzen van de redelijkheid gebleven door het appartement tot zijn ondernemingsvermogen te rekenen.

Garantstelling

Een vennootschap die zich garant stelt voor een lening van haar moedervennootschap bij een bank en daardoor een debiteurenrisico loopt dat een onafhankelijke derde niet zou hebben genomen, handelt behoudens bijzondere omstandigheden onzakelijk. Dit betekent dat een eventueel verlies als gevolg van de garantstelling niet in aftrek op de winst van de vennootschap

kan worden gebracht.

In een voorkomend geval stelden alle concernmaatschappijen zich garant jegens een bankconsortium dat een lening van € 110 miljoen verstrekte aan de moedermaatschappij van het concern. Nadat de moedermaatschappij failliet ging, werden de concernmaatschappijen aangesproken. Hof Arnhem was van oordeel dat het verlies uit de garantstelling dat een van de concernmaatschappijen had geleden niet in mindering op de winst kwam gezien het enorme debiteurenrisico dat de concernmaatschappij op zich had genomen. Dat risico was zo groot, dat een onafhankelijke derde het niet zou hebben genomen. Het hof ging ervan uit dat de concernmaatschappij het debiteurenrisico om aandeelhoudersmotieven op zich had genomen.

Kleinschaligheidsaftrek

Ondernemers hebben recht op kleinschaligheidsinvesteringsaftrek voor hun investeringen in bedrijfsmiddelen. De kleinschaligheidsinvesteringsaftrek is een percentage van het investeringsbedrag. Het percentage daalt naarmate het investeringsbedrag hoger is. Als de onderneming wordt gedreven in een samenwerkingsverband van meerdere ondernemers worden de investeringen van het samenwerkingsverband samengeteld voor de bepaling van de investeringsaftrek. In dat kader deed zich de vraag voor of



een ondernemer in een jaar deel uitmaakte van twee samenwerkingsverbanden. De ondernemer maakte deel uit van een vennootschap onder firma. In de loop van het jaar wisselde de samenstelling van het samenwerkingsverband door het uit- en toetreden van vennoten. Volgens de ondernemer was sprake van twee afzonderlijke samenwerkingsverbanden.

Hof Den Haag was van oordeel dat het bestaande samenwerkingsverband was voortgezet, zij het in een wisselende samenstelling. Dat hield in dat voor het recht op kleinschaligheidsaftrek bepalend was het gedurende het gehele jaar geïnvesteerde bedrag. Dat bedrag overschreed het maximum investeringsbedrag, zodat er geen recht was op investeringsaftrek.

De Hoge Raad heeft het beroep in cassatie tegen de uitspraak van het hof afgewezen. De ondernemer meende dat het hof had nagelaten om een algemeen antwoord te geven op de vraag of sprake was van twee verschillende samenwerkingsverbanden. Volgens de Hoge Raad is voor de investeringsaftrek niet van belang of het samenwerkingsverband ongewijzigd is gebleven. Bepalend is of een ondernemer deel uit maakt van een samenwerkingsverband.

Kosten raceactiviteiten

De kosten die een bedrijf maakt zijn aftrekbaar van de winst. Dat geldt ook voor kosten van reclame en sponsoring. Gemaakte kosten zijn echter niet aftrekbaar als ze niet zakelijk zijn. Bij sponsoring wil het nogal eens gebeuren, dat niet zozeer de investering in de naamsbekendheid van het bedrijf voorop staat, maar dat het gaat om uitgaven die verband houden met een hobby van de eigenaar of zijn familieleden. Dergelijke uitgaven zijn geen zakelijke kosten. Een voorbeeld daarvan is de volgende casus.

Een bedrijf begon in 1995 als nevenactiviteit met de verkoop van karts en onderdelen van karts. Daarnaast werd er een raceteam opgezet voor de



zoon van de dga. De kosten van het deelnemen aan racewedstrijden met karts werden als zakelijke kosten geboekt. De belastingdienst voerde in 1999 een boekenonderzoek uit bij het bedrijf. De uitgaven die betrekking hadden op het karten van de zoon werden geheel als privé-uitgaven aangemerkt. Vanwege de groeiende omvang van de handel in karts en onderdelen accepteerde de belastingdienst een deel van de uitgaven vanaf 1997 als zakelijk. Na 1999 werd de verkoop van karts en onderdelen gestaakt. De raceactiviteiten gingen door tot in het jaar 2003. De kosten van deze activiteiten liepen enorm op. In de aangiften vennootschapsbelasting werden deze geheel ten laste van de winst gebracht. De belastingdienst volgde de ingediende aangiften. Pas na een tweede boekenonderzoek ging de belastingdienst door het opleggen van navorderingsaanslagen over tot correctie. Aan de dga werden navorderingsaanslagen inkomstenbelasting opgelegd in verband met een uitdeling van winst door de vennootschap.

Volgens Hof Arnhem beschikte de inspecteur over een nieuw feit. De uitkomst van het eerdere boekenonderzoek en de naar aanleiding daarvan gevoerde correspondentie hoefden de inspecteur niet te doen twijfelen aan de juistheid van de ingediende aangiften. Het hof vond dat de uitgaven deels zakelijk waren, omdat de uitgaven in 1998 en 1999 verband hielden met nieuwe activiteiten van de

vennootschap en na 1999 deels als werving voor een zusterbedrijf konden gelden. De inspecteur maakte niet aannemelijk dat de uitgaven uitsluitend waren gedaan met het oog op de persoonlijke behoeften van de dga. Het hof accepteerde van de kosten bedragen van f 25.000 voor de jaren 1998 en 1999 en van f 15.000 en € 6.806 voor de jaren 2000 en 2001. Voor het meerdere waren de bedragen niet aftrekbaar bij de vennootschap en was sprake van uitdelingen van winst aan de dga.

SUBSIDIES

Biogas

Met ingang van 1 juli 2011 is binnen het subsidieprogramma "proeftuinen duurzame mobiliteit" een bedrag van € 2,6 miljoen beschikbaar als bijdrage in de aanschaf van nieuwe bedrijfsauto's die rijden op groen gas, biogas en hogere blends biobrandstoffen. Aanvragen kunnen van 1 juli tot uiterlijk 30 december 2011 worden ingediend. Bedrijven en instellingen die tenminste drie nieuwe bedrijfswagens (personenauto's of bestelauto's) aanschaffen die aan de voorwaarden voldoen ontvangen een subsidie van € 3.000 per auto en maximaal € 100.000 per project. De auto's moeten in de fabriek of bij aflevering geschikt zijn gemaakt voor het gebruik van schone brandstoffen. Het subsidieprogramma wordt uitgevoerd door Agentschap NL.

INVORDERING

Aansprakelijkstelling

Een BV maakte voor haar werkzaamheden gebruik van de diensten van personeel van een andere BV. De inlenende BV werd aansprakelijk gesteld voor een deel van de door de uitlenende BV niet-betaalde

belastingsschulden. De uitlenende BV was ten tijde van het opleggen van de betreffende aanslagen ontbonden en de vereffening was voltooid. Ten tijde van de vaststelling van de beschikking aansprakelijkstelling was ook de inlenende BV ontbonden en vereffend. De aansprakelijk gestelde BV meende dat een ontbonden en vereffende vennootschap niet aansprakelijk gesteld kon worden. Die opvatting is echter niet juist. Weliswaar staat in het Burgerlijk Wetboek dat een rechtspersoon ophoudt te bestaan op het tijdstip dat de vereffening is voltooid, maar de rechtbank kan op verzoek van een schuldeiser de vereffening heropenen. In dat geval herleeft de rechtspersoon om de heropende vereffening af te wikkelen. Volgens Hof Den Haag is een beschikking, waarbij een ontbonden en vereffende rechtspersoon aansprakelijk wordt gesteld, geldig. Het in hoger beroep ingenomen standpunt dat bekendmaking van een beschikking aansprakelijkstelling een constitutief vereiste is voor de aansprakelijkheid is volgens het hof onjuist.



Van den Akker Accountants B.V.
Noordeinde 23
2761 BN Zevenhuizen ZH

Telefoon: +31 (0) 180 - 63.82.38
TeleFax: +31 (0) 180 - 63.39.13

E-mail: info@akkeraccountants.nl